

отстъпилъ къмъ Метапонтъ. Отъ тукъ той испратилъ двама жители отъ града съ писма отъ началниците му до Фабия, съ предложение да му прѣдадѣтѣ града, а самъ приготвилъ за са да на пѣтя, по който Фабий трѣбвало да мине. Но хитростъта нѣмала успѣхъ: прѣдпазливия Фабий не се измамилъ, не отишълъ въ Метапонтъ и до края на годината останалъ въ Тарентъ, а Марцеллъ въ Венузия, Фулвий въ Лукания, а Аннибалъ въ Метапонтъ, отблизо наблюдаванъ отъ 3-тѣ римски армии.

Въ Испания Сципионъ се трудилъ цѣлата зима да спечели расположението на испанскитѣ племена, за което възвърналъ даденитѣ отъ тѣхъ заложници, тъй щото испанцитѣ, които картагенцитѣ не щадили достатъчно, почнали да клонятъ на страната на римлянитѣ. Трима главни испански прѣводители, Едеконъ, Индибилисъ и Мандоний първи се явили при Сципиона и примѣра имъ послѣдвали всички племена на брѣговетѣ на р. Иберъ. Въ началото на пролѣтъта Сципионъ рѣшилъ веднага да почне похода; като нѣмалъ отъ що да се страхува отъ къмъ морето, той извадилъ корабитѣ отъ флотата си на брѣга при Тарраконъ, попълнилъ съ екипажитѣ имъ легионитѣ си, прѣминалъ прѣзъ р. Иберъ и съ усиленитѣ прѣходи трѣгналъ противъ Аздрубала, братъ на Аннибала, расположенъ близо до Бекула (днесъ *Vaesa* въ областъта *Jaen*). Аздрубалъ билъ много загриженъ почти отъ общото отцѣпване на испанцитѣ отъ Картагенъ, и самата тѣзи причина го подбудила да се рѣши да влѣзе въ бой съ Сципиона и, въ случай на несполука, да събере останкитѣ отъ армията си и да отиде прѣзъ Галлия въ Италия на съединение съ Аннибала. Вслѣдствие на това, като се научилъ за движението на Сципиона противъ

него, той се расположилъ на лѣвия брѣгъ на р. Бетистъ (днесъ *Гвадалквивиръ*), съ тила си къмъ нея, и майки прѣдъ себѣ си една равнина, окръжена съ височини, на които расположилъ прѣднитѣ си стражи. Сципионъ заповѣдалъ на легката си пѣхота и отборнитѣ кохорти да атакуватъ тѣзи височини, а той подъ тѣхното прикритие съ половината отъ армията си, а съ другата половина легата му Лелий — заобиколили тѣзи височини отдѣсно и отлѣво и атакували армията на Аздрубала отъ двата фланга тъкмо въ това време, когато тя се строила въ боенъ рѣдъ за да отиде напрѣдъ на помощъ на прѣднитѣ си стражи на височинитѣ. Резултата отъ всичкитѣ три атаки на Сципиона билъ този, че армията на Аздрубала била разбита и прѣсната съ загуба на 8.000 души убити и 12.000 души плѣнени, въ туй число 2.000 души конница. Тогава Аздрубалъ, като събралъ останкитѣ отъ армията си и като взелъ слоноветѣ и колкото можало по вече пари, отстъпилъ къмъ р. Тагъ, за да отиде отъ тамъ къмъ Пиринеитѣ. Слѣдъ това той, Махонъ и Аздрубалъ, Гисконова синъ, се сговорили, щото първия отъ тѣхъ да погълни армията си съ испанци и незабавно да трѣгне прѣзъ Пиринеитѣ за Галлия, втория да прѣдаде армията си на Аздрубала, Гисконова синъ, и лично да отиде на Болярскитѣ острови, да наеме войски въ тѣхъ, а третия да прѣмине съ армията въ Лузитания (днесъ Португалия) като внимателно избѣгва всѣкаквъ бой съ Сципиона, — и най послѣ Массинисса, съ 3.000 души отборна конница, да остане въ южна Испания, да наблюдава римлянитѣ и да ги беспокои. Всичко това било незабавно изпълнено. А Сципионъ, който заелъ лагера на Аздрубала, Аннибалава братъ, като видялъ, че лѣтото приближава къмъ края,